

Model til styrket match af barn og anbringelsessted

Marts 2025

Publikationen er udgivet af:
Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1, 5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: info@sbst.dk
www.sbst.dk

Indhold udarbejdet af Social- og Boligstyrelsen
i samarbejde med Birgitte Schjær Jensen,
www.birgitteschjaer.dk

Udgivet: Marts 2025

ISBN: 978-87-85236-18-0

Download eller se til rapporten
på www.sbst.dk. Der kan frit citeres fra
denne publikation med angivelse af kilde.

Indhold

1. Hvem er matchkonsulenten, og hvornår kan matchmodellen anvendes? s. 4

2. Den lovgivende ramme for matchmodellen s. 5

3. Et tidssvarende familiesyn s. 6

4. Tre organisatoriske forudsætninger s. 7

5. Modellens kerneelementer s. 11

- 5.1. Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform s. 12
- 5.2. Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv, herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser s. 15
- 5.3. Indhentning af viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer s. 18
- 5.4. Samarbejde med anbringelsesstedet i vurdering af match s. 22
- 5.5. Forberedelse af barn og forældre på skiftet s. 26

Model til styrket match af barn og anbringelsessted

Stabilitet er afgørende for at skabe et trygt og meningsfuldt liv med langvarige, nære relationer – en forudsætning for trivsel hos børn anbragt uden for hjemmet. Samtidig står kommunerne ofte over for udfordringen med at finde det rette anbringelsessted, hvilket kan føre til ustabile anbringelser og manglende kontinuitet i børnenes liv.

For at adressere denne udfordring har Social- og Boligstyrelsen i samarbejde med fire kommuner udviklet en model, der sikrer, at hvert barn får det bedst mulige anbringelsessted. Modellen bygger på systematiske arbejdsgange og en styrket inddragelse af barn og forældre.¹ Det styrker matchet mellem barn og anbringelsessted og skaber derigennem bedre betingelser for stabilitet og kontinuitet i en kommende anbringelse.

Modellen omfatter en grundig matchproces, som starter, når beslutningen om anbringelse træffes, og fortsætter op til tre uger efter indflytning på anbringelsessted. Løbende inddragelse af barn og forældre i processen er afgørende elementer i modellen.

En central funktion i modellen er matchkonsulenten, der bidrager med sin specialviden om anbringelsessteder samt store erfaring med inddragelse af barn og forældre i anbringelsessager. Matchkonsulenten fungerer både som ekspert og tovholder i matchprocessen. Modellen er særligt rettet mod ledelsen og fagprofessionelle inden for børne- og ungeområdet, herunder børne- og ungerådgivere, medarbejdere og ledere på børne- og ungehjem samt plejefamilier.

Hvorfor en matchmodel?

Nationale undersøgelser peger på, at et dårligt match mellem barn og anbringelsessted ofte fører til sammenbrud i anbringelsen². En grundig og inddragende matchproces kan reducere risikoen for sådanne sammenbrud ved at sikre, at anbringelsesstedet understøtter barnets behov på længere sigt. Social- og Boligstyrelsen har i en vidensafdækning fra 2021 vist, at der kun i begrænset omfang findes dokumenteret viden om metoder, der sikrer det rette match.

Denne model søger derfor at mødekomme dette ved at understøtte kommunernes arbejde med at finde det bedst mulige anbringelsessted for det enkelte barn.

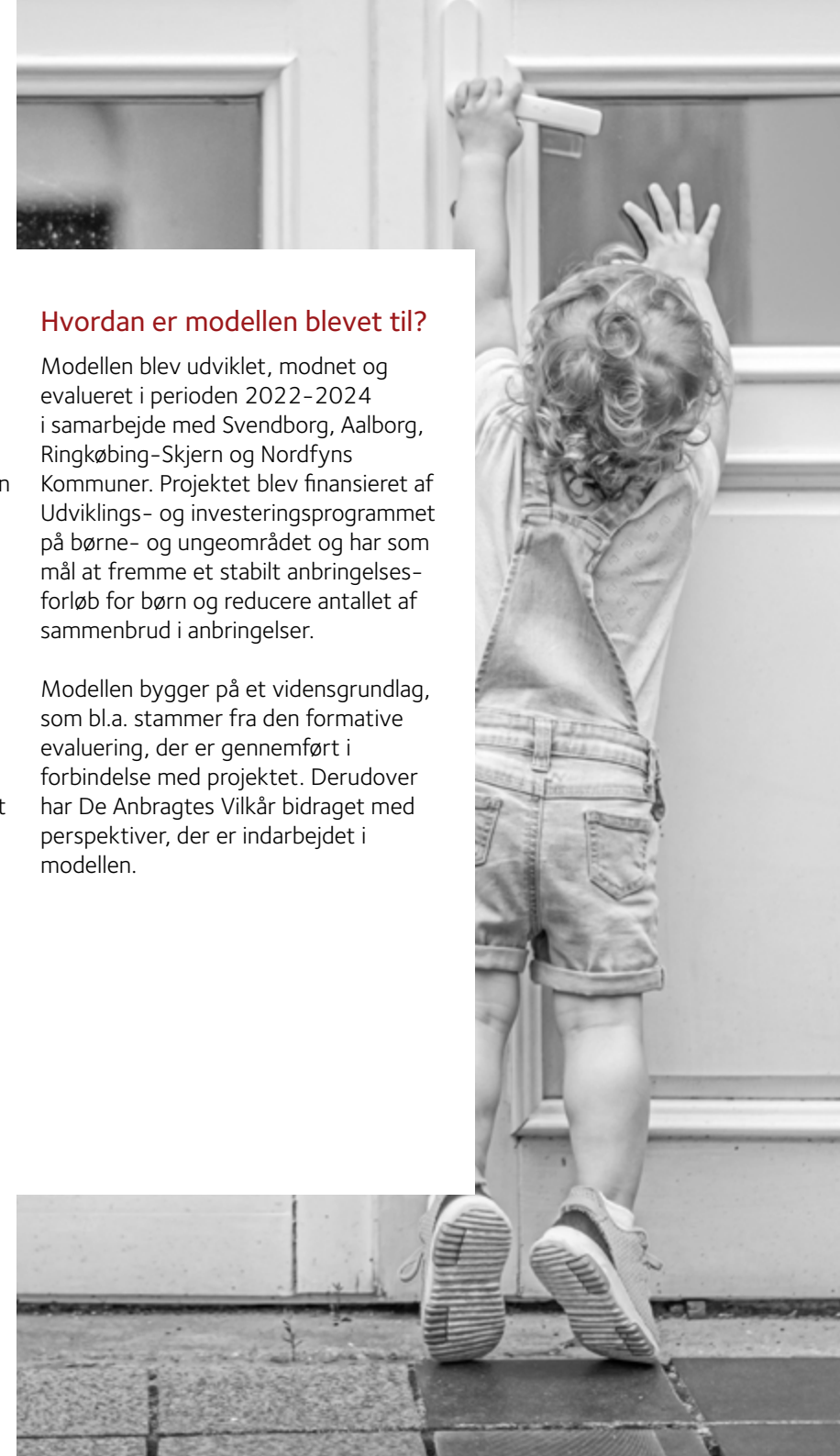
Ifølge barnets lov (§ 2, stk. 2) skal børn, der anbringes uden for hjemmet, sikres kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø. Målet er, at de får mulighed for at udvikle sig i et miljø, der understøtter omsorg, læring, trivsel og sundhed samt forbereder dem til et selvstændigt voksenliv. Det understreges i loven, at kommunen skal vælge et anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets specifikke behov og sikre stabilitet, bl.a. ved at minimere risikoen for skoleskift (jf. § 52, stk. 2), medmindre dette vurderes at være i barnets bedste interesse.

Hvordan er modellen blevet til?

Modellen blev udviklet, modnet og evalueret i perioden 2022–2024 i samarbejde med Svendborg, Aalborg, Ringkøbing-Skjern og Nordfyns Kommuner. Projektet blev finansieret af Udviklings- og investeringsprogrammet på børne- og ungeområdet og har som mål at fremme et stabilt anbringelsesforløb for børn og reducere antallet af sammenbrud i anbringelser.

Modellen bygger på et vidensgrundlag, som bl.a. stammer fra den formative evaluering, der er gennemført i forbindelse med projektet. Derudover har De Anbragtes Vilkår bidraget med perspektiver, der er indarbejdet i modellen.

1. Systematisk i denne forbindelse skal forstås sådan, at der foreligger afstemte og skriftlige procedurer og redskaber, men også at systematikken som udgangspunkt anvendes på alle sager og dermed sikrer en ensartethed i matchpraksis.
2. Ankestyrelsen. (2018). *Kontinuitet i anbringelser*. Ankestyrelsen.
Mehlbye, Jill. (2014a). *Evaluering af kommunernes anvendelse af plejefamilier med særlige opgaver – delrapport 3*. KORA.



Hvem er matchkonsulenten, og hvornår kan matchmodellen anvendes?

Hvem er en matchkonsulent?



Matchkonsulenten fungerer både som ekspert og tovholder i matchprocessen. Det varierer fra kommune til kommune, hvem der har opgaven med at matche barn og anbringelsessted. Det centrale er, at der er en fagprofessionel, som har ansvaret for at sikre det gode matchforløb.

Det skal ske med særligt fokus på:

- at sikre **inddragelsen** af barn og forældre og
- at **initiere sparring** med de kolleger på tværs af udfører- og myndighedsområdet, som er involveret i arbejdet med de konkrete sager
- at have overblik over og **ekspertise i at afdække** både plejefamilier og børne- og ungehjem.

Det behøver ikke at være én person, man ansætter udefra, men det kan fx være en familieplejekonsulent, en pædagog eller en rådgiver, som man tildeler ressourcer, og som har oparbejdet gode kompetencer i forhold til at arbejde med forældre- og børneinddragelse. Det er en fordel, at de har kendskab til praksis på forskellige anbringelsessteder, da de både skal matche børn med plejefamilier og børne- og ungehjem.

I modellen anvendes derfor betegnelsen "matchkonsulenten" om den fagprofessionelle i kommunen, som forestår matchningen.

Hvem kan anvende modellen?

På ledelsesniveau er modellen særligt tiltænkt ledere af myndighed, ledere af plejefamilieteam og ledere af udførerområdet. Samtidig vil der være behov for tværfagligt at involvere andre ledere, fx på skoleområdet, PPR, sundhedsområdet mv., fordi de også har et ansvar i forhold til at sikre, at barnets sag er belyst tværfagligt, når der træffes afgørelse om anbringelse.

På medarbejderniveau er det børne- og ungerådgivere og matchkonsulenten, der skal arbejde med modellen, og som spiller en central rolle i at sikre det rette match mellem barn og anbringelsessted. Endelig spiller ledere og medarbejdere på børne- og ungehjem samt plejefamilier en væsentlig rolle, når match mellem barn og anbringelsessted skal indkredses, og overgangen planlægges.

Hvornår kan modellen anvendes?

Modellen rummer alle børn, der skal anbringes uden for hjemmet – enten med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. Målgruppen omfatter også de børn, der allerede er anbragt uden for hjemmet, men som skal skifte anbringelsessted, samt de børn, der tidligere har været anbragt og skal genanbringes. Børn med fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser, der skal anbringes uden for hjemmet, er også en del af modellens målgruppe.

I denne model henviser "barn" til både barn og ung.

Definitioner

Matchning

Matchning betegner den proces, hvor kommunen systematisk afsøger, hvilket anbringelsessted der bedst kan imødekomme barnets behov. Matchning omfatter også barnets og forældrenes ønsker til anbringelsesstedet, hvorfor det er afgørende, at både barn og forældre inddrages aktivt i matchprocessen. Matchningsprocessen indledes, når barnets sag peger mod en anbringelse, og afsluttes, tre uger efter at barnet er flyttet ind, og der er fulgt op på matchprocessen.

Anbringelsessted

"Anbringelsessted" dækker over familiepleje (herunder almen, forstærket og specialiseret familiepleje og netværkspleje), børne- og ungehjem, social- pædagogiske opholdssteder, kost- og efterskoler samt eget værelse, kollegie eller kollegielignende opholdssteder, jf. barnets lov, § 43.

Den lovgivende ramme for matchmodellen

At anbringe et barn er et stort indgreb i børns og forældres liv. Derfor skal de fagprofessionelle i en anbringelsessag aktivt forholde sig til, hvordan det konkrete barn og dets forældre bedst inddrages, og hvordan barnet får indflydelse i sin egen sag. Reel inddragelse bygger på en forståelse af inddragelse som en proces, dels hvor barnet aktivt bringer sine egne meninger og følelser ind i en beslutningsproces, og dels at barnets meninger tillægges passende vægt i beslutningsprocessen.

Derfor skal barnet tages med ind i hele matchprocessen med egne tilkendegivelser om forhold, der vedrører barnets eget liv. Den løbende inddragelse og fokusset på reel inddragelse er understreget med barnets lov i følgende paragraffer:

- § 5, stk. 2:** *”Børn og unge med behov for særlig støtte, herunder børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har **ret til indflydelse** på de forhold, som vedrører dem.”*
- § 5, stk. 3:** *”Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages **løbende ved samtaler og anden direkte kontakt**, inden der træffes beslutninger eller afgørelser efter loven om barnets eller den unges forhold (...)”*
- § 8, stk. 1:** *”Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge sagsbehandlingen således, at barnet eller den unge har mulighed for at **medvirke aktivt i forløbet på lige fod med forældrene**, jf. § 5, stk. 2 og 3.”*

INDDRAGELSE OG BESKYTTELSE

Børneinddragelse i forbindelse med en anbringelse er vanskelig, fordi børn både har ret til at blive inddraget i skiftet til et anbringelsessted og ret til beskyttelse. I praksis vil de to rettigheder ofte kunne complimentere hinanden, idet barnets inddragelse også kan beskytte barnet.

Uagtet at inddragelse kan være vanskelig og krævende for barnet, kan inddragelse altså samtidig være medvirkende til at beskytte barnet, fordi den kan bibringe viden om ønsker og behov i overgangen til et nyt anbringelsessted, der ikke er tilgængelig ad andre veje.

Et skift af anbringelsessted, uanset årsagen, er en ustabil og usikker situation for barnet. Inddragelsen vil derfor i høj grad handle om at hjælpe barnet til at håndtere usikkerhed, også selvom der ikke kan gives klare svar i den tidlige fase. Usikkerheden om, hvad der kommer til at ske, kan ikke tilsidesætte barnets rettighed til at blive inddraget, men kræver i stedet særlig opmærksomhed på, hvordan denne inddragelse sker. Transparens over for barnet om den usikkerhed, der er, er også en del af inddragelsen.



Et tidssvarende familiesyn

Vores vante tænkemåder eller mindset har betydning for, hvordan vi ser og oplever verden, og i sidste ende hvilken adfærd vi udøver. Derfor bør man som kommune eller anbringelsessted reflektere over og være bevidst om, hvordan man forstår inddragelse af børn og forældre, samt hvilket familiesyn man bærer med sig – både som medarbejder og som den kommune, plejefamilie eller børne- og ungehjem, man er en del af.



Et tidssvarende familiesyn

Barnets udvikling er dybt forbundet med de forskellige systemer, de indgår i, herunder familien. Fra en tidlig alder må børn navigere i deres familierelationer og de forventninger, der følger med at være "barn af nogen".³

Hvor forældre tidligere blev betragtet som autoritære opdragere, bliver de nu i et mere tidssvarende familiesyn set som støttepersoner, der skal guide og hjælpe børn med at udvikle deres kompetencer og følelsesmæssige intelligens. I den forbindelse bliver børn i højere grad end tidligere betragtet som individer med egne behov og rettigheder.

Familiesyn er således afgørende for, hvordan vi tilgår og træffer beslutninger, der vedrører børn og forældre. Det influerer, hvordan vi tænker om børns opvækst og trivsel, samt hvilke forventninger vi har til forældreroller.

Overordnet bygger modellen på et tidssvarende familiesyn. I det følgende udfoldes, hvordan et tidssvarende familiesyn, udspecificeret til børne- og forældresyn, skal forstås i relation til modellen.



Et tidssvarende børnesyn

Et tidssvarende børnesyn bygger på en grundlæggende præmis om, at børn er selvstændige og unikke individer, der er eksperter i at vide, hvordan det er at være dem. Derfor skal den voksne altid bestræbe sig på at forstå det, barnet forstår. Barnets perspektiv er barnets egen oplevelse af at være i verden samt barnets formidling af denne oplevelse, hvad enten det er en sproglig formidling eller formidling på anden vis. Den voksne skal være optaget af, hvad barnet tænker, hvilke ord, billeder og handlinger barnet benytter sig af, og hvilken sammenhæng det giver.⁴



Et tidssvarende forældresyn

Et tidssvarende forældresyn tager afsæt i et anerkendende menneskesyn, som anser forældre til anbragte børn som centrale parter, der har betydning for, at matchningsprocesser lykkes med fokus på barnets behov. Forældres kendskab til eget liv, værdisæt, barnets historik, hverdagsliv og vaner er unikke og et vigtigt perspektiv for god matchning. Et tidssvarende forældresyn anerkender, at forældrene har ressourcer og gerne vil være de bedst mulige forældre – uanset hvor få eller mange ressourcer de måtte have og uanset årsagen til anbringelsen.

Dette forældresyn udgør de fagprofessionelles tilgang til samarbejdet med forældrene. Det er vigtigt at respektere børnenes egne oplevelser og fortællinger om deres forældre og forældreskab. Forældre til børn, der skal anbringes, kan have meget forskellige forudsætninger for at arbejde med deres forældrekompetencer og familiens situation. Uanset årsagen til anbringelsen kan både forældre og barnet have brug for støtte både op til og under selve anbringelsen, fx til at håndtere den sorg, der kan være forbundet med anbringelsen, til at navigere i sin forældredidentitet og til at håndtere relationen og samværet under anbringelsen.⁵

3. Bronfenbrenner, U., & Morris, P. A. (2006). *The Bioecological Model of Human Development*. I *Handbook of Child Psychology*. John Wiley & Sons.

4. Jensen, B. S., & Sørensen, K. M. (2023). *Børneinddragelse i socialt arbejde*; Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv. (2023). Laura Lundys model for inddragelse af børn og unge målrettet myndighedsområdet. Social- og Boligstyrelsen i regi af Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv.

5. Villumsen, A., & Strandby, M. (2023). *Forældreinddragelse i myndighedsbehandlings*. VIVE i regi af Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv.

4

Tre organisatoriske forudsætninger

For at implementere og arbejde effektivt med matchmodellen er det nødvendigt at have en matchkonsulent i kommunen – eller et team af matchkonsulenter i større kommuner. Det er afgørende, at ledelsen aktivt støtter matchkonsulentens indsats. For at skabe de bedste rammer for matchkonsulenten og udnytte matchmodellens fulde potentiale bør ledelsen fokusere på tre centrale områder inden for organisationen.



1

Ledelsens rolle i at skabe struktur, tid og børneinddragelse for et vellykket match

(Sikrer systematik i arbejdsprocesserne, der sænker tempoet)

2

Ledelsens rolle i at styrke tværfaglighed og samarbejde i matchprocessen

(Understøtter åbenhed, dialog og effektiv organisering på tværs af faggrupper)

3

Kompetencer til inddragelse af børn og forældre

(Styrker medarbejdernes evne til at tilvejebringe børn og forældres stemmer)

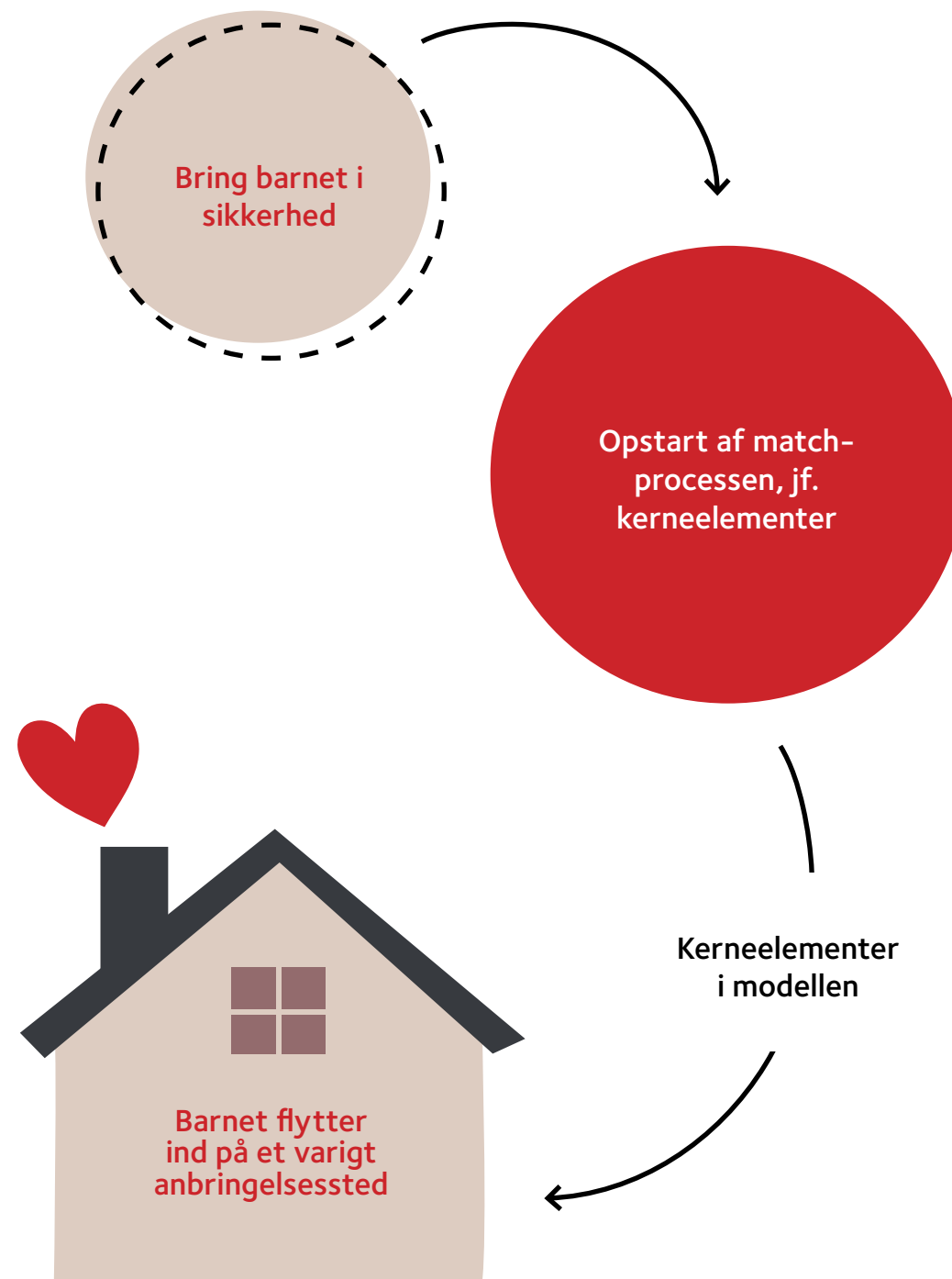
Ledelsens rolle i at skabe struktur, tid og børneinddragelse for et vellykket match

Et godt match kræver tid til en grundig og systematisk afdækning af både barnet og anbringelsesstedet samt en løbende inddragelse af barn og forældre. I akutte situationer, hvor barnet hurtigt skal i sikkerhed, eller hvor et anbringelsessted ophører pludseligt, kan det dog være svært at komme omkring alle elementer i matchmodellen inden anbringelsen.

Her har ledelsen en vigtig opgave: at sikre en struktur, så arbejdet med modellens kerneelementer genoptages, når barnet er bragt i sikkerhed. Ledelsen skal give rådgivere og matchkonsulenter tid og mulighed for at vurdere, om barnet er anbragt det rette sted, og sikre, at der er etableret samarbejde mellem anbringelsesstedet, forældre og andre aktører om barnets hverdag og skole. Ledelsen bør samtidig gå forrest i forståelsen af, at børneinddragelse ikke kun er et etisk og juridisk krav, men også en praksis, der styrker kvaliteten af det gode match. Det skal derfor have høj prioritet i alle matchsager – også selvom det er akutanbringelser.

For at sænke tempoet i akutte sager kan ledelsen understøtte, at der findes midlertidige løsninger, fx hos familie eller netværk, mens rådgivere og matchkonsulenter arbejder på en grundig afdækning og en god plan for matchprocessen. Ved at skabe ro i processen kan alle kerneelementer komme i spil, og både barnet og forældrene bliver bedre inddraget. Det giver det bedste fundament for en vellykket anbringelse.

Illustration på brug af modellen ved akutte situationer



Ledelsens rolle i at styrke tværfaglighed og samarbejde i matchprocessen

Det er ledelsens ansvar at sikre en tværfaglig organisering og et forpligtende samarbejde omkring beslutningen om anbringelse og valg af den mest hensigtsmæssige anbringelsesform. Dette kræver engagement og ressourceallokering, så flere fagligheder bidrager til sagsoplysningen. Nogle ledere vælger at integrere tværfagligt samarbejde i deres ledelsesgrundlag og kommunikere det åbent.

Ofte vil bevillingskompetencen til en anbringelse ligge hos en leder, fx på et visitationsudvalg, men et tværfagligt beslutningsgrundlag fordrer, at flere fagligheder bidrager til oplysning af sagen. En tværfaglig drøftelse af, om anbringelsen er den rette støtte til et barn, understøttes bedst af en åben og dialogbaseret kultur, hvor samarbejde og vidensdeling på tværs af faggrupper er en integreret del af arbejdsgangene.

Ledelsen skal understøtte tæt samarbejde og vidensdeling mellem rådgiver og matchkonsulent. Rådgiveren afdækker barnets behov, mens matchkonsulenten kender potentielle anbringelsessteder og bidrager til at finde det rette i dialog med barnet og forældrene. Konkret hvem der bedst taler med barnet i processen, vurderes ud fra det enkelte barn. Samarbejdet mellem matchkonsulenten og rådgiver skal starte tidligt og forløbe gennem hele matchprocessen, med løbende afstemning om barnets behov og forældresamarbejdet.

Et tæt og systematisk samarbejde styrkes af klare rolle- og ansvarsfordelinger, som ledelsen fastlægger. Dette kan inkludere vidensdelingsmøder eller fysisk placering af matchkonsulenter og rådgivere samme sted for at fremme faglig dialog. Når matchkonsulenter arbejder tæt sammen med rådgivere og aktivt inddrager barn og forældre, skabes bedre forudsætninger for at finde det rette anbringelsessted i tide.



Fagprofessionelle med kompetencer til at inddrage barn og forældre

Kompetencer til at tilvejebringe børns perspektiver

At inddrage børn kræver stærke kommunikative, refleksive og relationelle kompetencer hos de fagprofessionelle. Børn skal mødes på en måde, der passer til deres alder og modenhed, samtidig med at der tages hensyn til eventuelle traumer eller fysiske og psykiske udfordringer. De fagprofessionelle skal kunne tale med og lytte til børn på en respektfuld og forståelig måde.

Det kan betyde meget for en god inddragelse at tale med barnet i de omgivelser, hvor barnet føler sig trygt. Vær nysgerrig på, hvor det kan være og i hvilke situationer og med hvem. Samtidig er det ofte en fordel for fagpersoner at bruge pædagogiske redskaber tilpasset barnets alder som fx piktogrammer, leg eller børnenes egne billeder som udgangspunkt for samtaler. Det er afgørende, at de fagprofessionelle analyserer og reflekterer over barnets udtryk og behov, samtidig med at de sætter barnets ytringer i kontekst. Dette indebærer at forstå barnets relationer, eksempelvis til forældre og de opvækstvilkår, der præger barnets syn på muligheder og udfordringer.

Samtidig er det vigtigt at inddrage og kommunikere med forældrene på en måde, der tilpasses deres behov og situation. En målrettet og respektfuld dialog med og om forældre kan styrke samarbejdet omkring barnet.

Kompetencer til en krise- og traumebevidst tilgang

Mange forældre til anbragte børn befinder sig i krise eller bærer på traumer, hvilket kan gøre det vanskeligt for dem at samarbejde. Fagprofessionelle skal derfor arbejde med en krise- og traumebevidst tilgang for at støtte både børn og forældre gennem anbringelsesprocessen, især ved anbringelser uden samtykke.

En sådan tilgang indebærer at give information og budskaber gentagne gange, da forældre i krise ofte har svært ved at forstå og huske ny information.

Det kan også være gavnligt at afholde flere korte møder fremfor få lange, da dette gør det lettere for forældre at engagere sig uden at føle sig overvældet. Disse korte møder skaber forudsigelighed og tryghed og sikrer, at forældrene føler sig hørt og respekteret.

Fagprofessionelle skal samtidig reflektere over deres egne forforståelser og møde forældrene med en anerkendende og respektfuld tilgang. En dialog præget af ligeværd og forståelse skaber et fundament for samarbejde og fremmer en positiv udvikling for både barnet og familien.



Modellens kerneelementer

Modellen, som kommunerne startede med at arbejde med og udvikle på, blev defineret ud fra en vidensafdækning udarbejdet af Social- og Boligstyrelsen på baggrund af forskning og kommunale erfaringer.

Nærværende model er således et resultat af kommunernes arbejde med modellen i modningsperioden såvel som indsigter fra den formative evaluering i udviklingsperioden, der rummer centrale indsigter fra børn, der blev anbragt, forældre og de fagprofessionelle.

Modellen har fem kerneelementer, som har samvirkende og væsentlig betydning for etableringen af det gode match mellem et barn og et anbringelsessted.

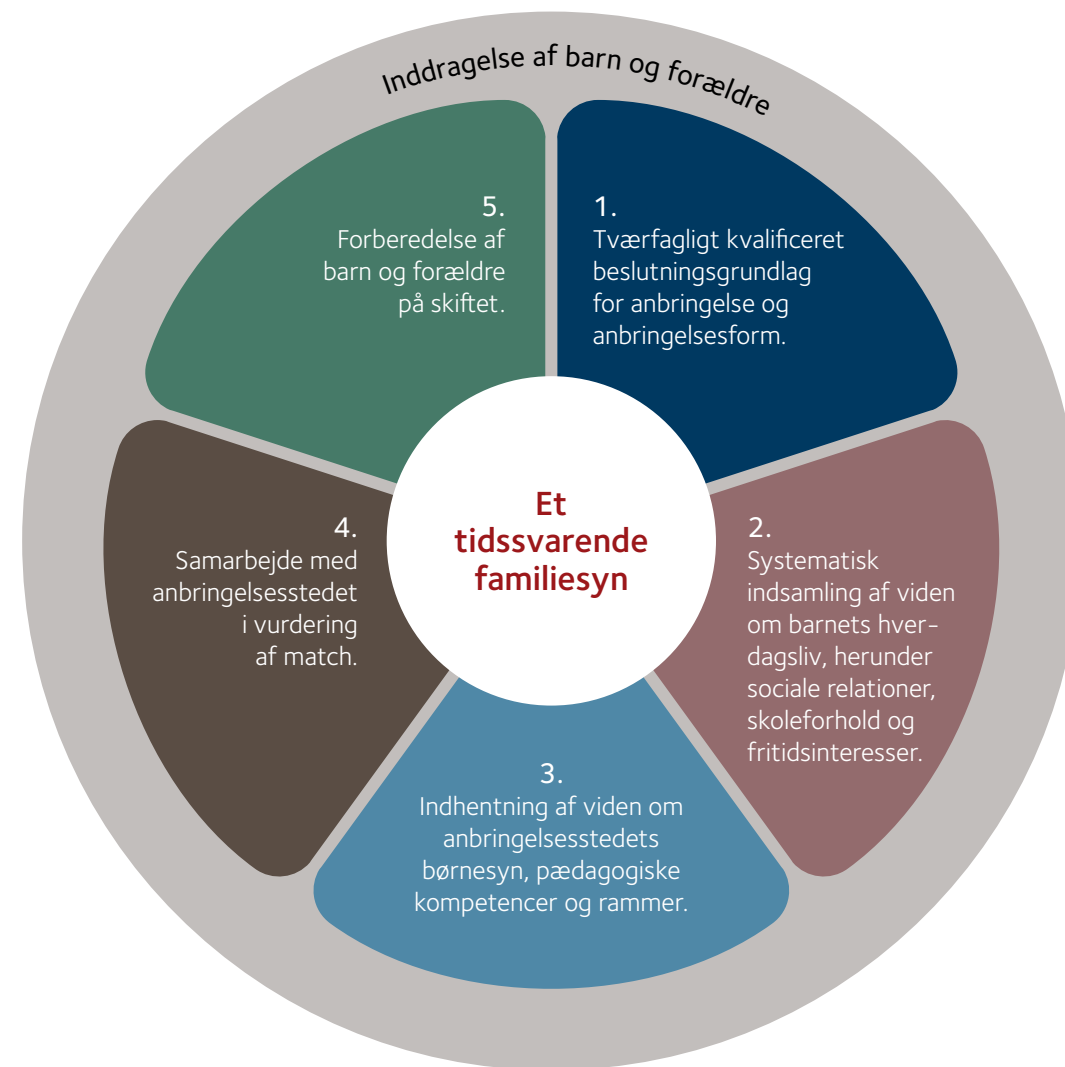
De fem kerneelementer (oplistet nedenfor) beskriver faglige fokusområder og handlinger til at styrke matchet. Figuren illustrerer modellens kerneelementer.

Modellens fem kerneelementer er:

1. Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform.
2. Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv, herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser.
3. Indhentning af viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer.
4. Samarbejde med anbringelsesstedet i vurdering af match.
5. Forberedelse af barn og forældre på skiftet.⁶

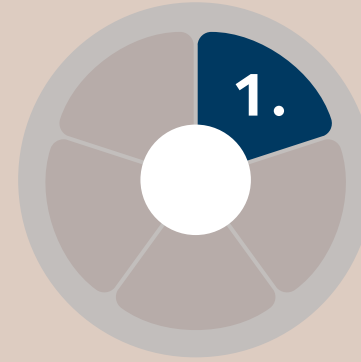
Inddragelse af henholdsvis barn og forældre er centralt hele vejen igennem et matchforløb og er gennemgående for alle kerneelementerne

6. Skiftet i denne sammenhæng dækker også over førstegangsansbringelser.



Tre organisatoriske forudsætninger





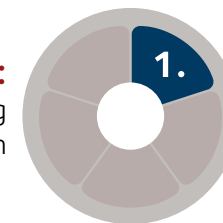
KERNEELEMENT 1:

Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag
for anbringelse og anbringelsesform

Inddrag relevante fagpersoner i drøftelser om, hvorvidt barnet skal anbringes – og hvilken anbringelsesform der er den bedste for barnet, så beslutningen hviler på et tværfagligt kvalificeret grundlag.

KERNEELEMENT 1:

Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform



En undersøgelse fra SFI (nu VIVE, 2008)⁷ peger på, at sandsynligheden for, at anbringelsesprocessen forløber godt, er størst i de tilfælde, hvor alle relevante aspekter af barnets liv er belyst.

En tværfaglig dialog på et visitationsmøde kan skabe en helhedsorienteret belysning af, hvad der er til barnets bedste. Det bedste tværfaglige beslutningsgrundlag for en anbringelse og valg af anbringelsesform indeholder en afdækning af barnets behov, ressourcer og udfordringer fra forskellige faglige perspektiver. Det er væsentligt, at børn og forældres perspektiver og ønsker indgår i afdækningen.

Det er tillige væsentligt at udfolde viden fra den børnefaglige undersøgelse i en tværfaglig dialog forud for beslutningen om en anbringelse. De fagpersoner, som indgår i den tværfaglige proces omkring visitationen, kan ofte bidrage til fortolkninger af de undersøgelser, der er udarbejdet om barn og forældre. I den forbindelse kan forskellige fagpersoner være med til at pege på opmærksomhedspunkter i forhold til efterfølgende valg af anbringelsessted og valg af undervisningstilbud, herunder hvad et anbringelsessted skal kunne for at imødekomme barnets støttebehov og relevant undervisningstilbud.

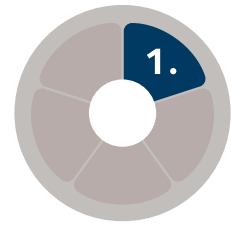
Børneinddragelse i forbindelse med beslutning om anbringelse – og anbringelsesform – er essentiel. Den skal ikke kun ses som et etisk og juridisk krav, jf. barnets lov, men også en praksis, der styrker kvaliteten af matchet og er essentiel for at finde løsninger, der fungerer i praksis.⁸

7. Mortensøn, Marie Dam og Maja Natascha Neerbeck. (2008). *Fokus på skolegang ved visitation til anbringelse uden for hjemmet*. SFI.

8. Jensen, B. S., & Sørensen, K. M. (2023). *Børneinddragelse i socialt arbejde*.

KERNEELEMENT 1:

Tværfagligt kvalificeret beslutningsgrundlag for anbringelse og anbringelsesform



Hvordan gribes det konkret an i praksis?

Inddrag barnet



Barnet skal inddrages før, under og efter den børnefaglige undersøgelse samt forud for visitation. Barnets perspektiv, ønsker og behov skal synliggøres og afspejles i beslutningerne i visitationsprocessen. Det betyder også, at der skal være gennemsigtighed i inddragelsesprocessen, så det er tydeligt, hvad barnet kan og ikke kan have indflydelse på. Barnet har ret til at lade sig bistå i forbindelse med sagens behandling.

Inddrag forældrene



Forældrene skal inddrages i hele visitationsprocessen, både under den børnefaglige undersøgelse og ved indhentning af information om barnet. Tidlig inddragelse af forældrene giver dem en følelse af anerkendelse og mulighed for at bidrage med vigtig viden om barnet. Når forældre føler sig inddraget, øger det chancen for, at de støtter anbringelsen, hvilket skaber tryghed for barnet. Det er dog en udfordring at få forældrene med i processen, især hvis kommunen mener, barnet skal anbringes uden forældrenes samtykke. Det er derfor vigtigt at være klar over, hvornår og hvordan forældrene kan træffe beslutninger.

Tidligere oplevelser med kommunen eller anbringelsesstedet kan påvirke forældrenes støtte til barnet negativt, da anbringelsen ofte er en traumatisk oplevelse. Det er derfor vigtigt at tilbyde forældrene en støtteperson tidligt i matchforløbet, som kan hjælpe med kommunikation og gennemsigtighed før, under og efter anbringelsen.

Et tværfagligt visitationsudvalg med plads til professionel tvivl

Ofte vil en ledelsesrepræsentant med bevillingskompetence sidde i visitationsudvalget, og barnets børne- og ungerådgiver vil også være obligatorisk i forhold til det enkelte barns sag. Desuden kan det være en fordel, at matchkonsulenten deltager med henblik på at bidrage med viden om anbringelsessteder. Der kan også være behov for repræsentanter fra barnets hverdag, fx fra skolen, børnehaven og eventuelt en familiebehandler eller (skole)psykolog, som har kendskab til barnet og familien.

Et velfungerende tværfagligt samarbejde om visitationen hviler på tillid og en arbejdsplads med en åben dialog, hvor der skabes plads til professionel tvivl hos deltagerne. Anbringelsessager er ofte komplekse, og med kompleksiteten følger den faglige tvivl som en naturlig del.

Forberedelserne til visitationen

En systematisk visitationsproces er afgørende. Denne kan understøttes af en skabelon, der indeholder de nødvendige punkter, så alle relevante oplysninger om barnet og familien er klar til mødet. Selve proceduren for mødet skal være kendt af deltagerne, og det skal fremgå tydeligt, hvad der er kvalificerende ind i den beslutning, der skal træffes.

Hvis visitationen vedrører et skolebarn, skal der medbringes konkret information om barnets undervisningsbehov og skolehistorik, fx bekymrende skolefravær.

Har barnet hjemmeboende søskende?

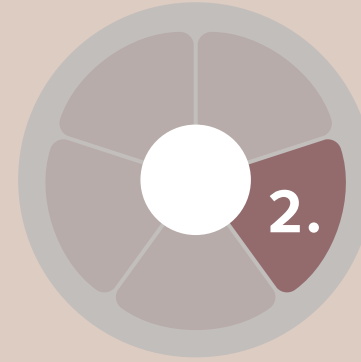
Træffer visitationsudvalget afgørelse om anbringelse, skal børne- og ungerådgiveren udarbejde en børnefaglig undersøgelse af eventuelle søskende i husstanden, jf. § 21 i barnets lov.

Har barnet eller forældrene brug for en støtteperson?

Jf. barnets lov, § 53 skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen, jf. dog § 54.

Jf. barnets lov, § 75 skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at tilbyde forældremyndighedsindehaveren en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet.

Se bilag 1: Redskaber til inspiration



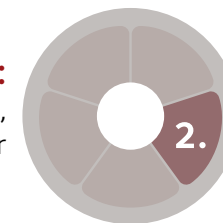
KERNEELEMENT 2:

Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv, herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser

Foretag systematisk
indsamling af viden, så der
opnås indsigt i, hvad der er
det unikke ved barnet og
barnets hverdagsliv.

KERNEELEMENT 2:

Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv,
herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser



Et godt grundlag for at træffe afgørelse om anbringelse er, at der er tilvejebragt al væsentlig viden om barnets liv og behov, så visitationsudvalget kan vurdere, om en anbringelse er det mest hensigtsmæssige valg af støtte for barnets trivsel og udvikling. Når først beslutningen om anbringelse er truffet, bliver det væsentligt at folde viden om barnets ønsker og hverdag yderligere ud for at sikre et godt match mellem barnet og det konkrete anbringelsessted.

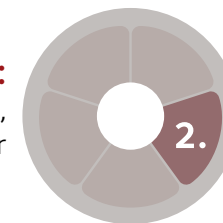
Som Mehlbye (2014)⁹ understreger, kræver matchprocessen ikke blot generel viden om barnets behov, men også detaljeret indsigt i barnets hverdag, interesser og sociale relationer, hvilket kan hjælpe plejefamilier og børne- og ungehjem med at skabe en stabil og tilpasset ramme for barnet. Ved at fokusere på barnets daglige rutiner, sociale netværk, skolegang og fritidsinteresser kan man sikre, at anbringelsesstedet er bedst muligt tilpasset barnets unikke behov og ressourcer, hvilket øger sandsynligheden for en succesfuld anbringelse, hvor barnet føler sig set og forstået.



9. Mehlbye, Jill. (2014a). *Evaluering af kommunernes anvendelse af plejefamilier med særlige opgaver – delrapport 3*. KORA

KERNEELEMENT 2:

Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv, herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser



Hvordan gribes det konkret an i praksis?

Allerede når rådgiver har udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, som peger på, at en anbringelse vil være den rette støtte til barnet, vil det være væsentligt at få afdækket alt det, der er af betydning for barnets hverdag. Den børnefaglige undersøgelse tog ikke udgangspunkt i, at barnet ikke skulle bo hjemme, så derfor kan der være en del viden, der vedrører barnets hverdag, som kræver yderligere afdækning.

Inddrag barn og forældre

- Som led i den systematiske indsamling af viden om barnets hverdag er det centralt at inddrage barnet, barnets forældre, barnets støtteperson, personer med kendskab til barnet, fx lærere, frivillige m.m. samt eventuelle andre relevante personer i barnets netværk.
- Det er vigtigt at spørge barnet, hvem, de mener, der ved mest om dem, og fortælle barnet, at man vil spørge vedkommende om deres kendskab til barnet.
- Det kunne samtidig være på dette tidspunkt i matchprocessen, hvor det vil være væsentligt at få talt med barnet om, hvorvidt de ønsker en støtteperson, jf. § 53 i barnets lov (ved plejefamilie og børne- og ungehjem), eller en venskabsfamilie, jf. § 54 (ved børne- og ungehjem) under anbringelsen.
- Samtidig vil det være væsentligt allerede på dette tidspunkt at tilbyde forældrene en støtteperson, som kan hjælpe forældrene gennem matchprocessen, jf. § 75 i barnets lov.
- Forældrene har altid væsentlig viden om barnets hverdag, så overvej rammer for, hvordan de bedst inddrages, og tag højde for, at en anbringelse ofte er en traumatisk oplevelse for forældrene.
- Betingelser og rammerne for inddragelsen kræver overvejelse og tilrettelæggelse. Tag højde for barnets alder, modenhed, kommunikative kompetencer og funktionsniveau. De fysiske rammer og omgivelser kan have betydning for, hvordan barnet oplever mødet med den fagprofessionelle og dermed inddragelsen i matchforløbet.

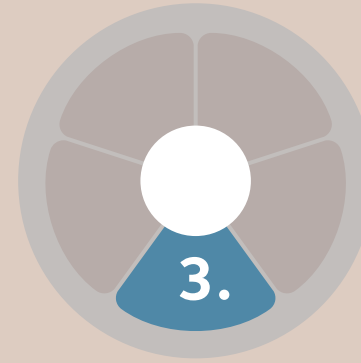
Opgaver for matchkonsulent og rådgiver

Matchkonsulent og rådgiver skal afholde et opstartsmøde, hvor det vurderes, hvilken viden der yderligere skal belyses. Derudover skal rådgiver og matchkonsulent tage stilling til, hvilke metodiske greb der gøres brug af for at tilvejebringe barnets og forældrenes perspektiver, og hvordan der kan planlægges en god matchproces, der giver plads og tid til inddragelsen.

- Som forberedelse til mødet deles de nødvendige materialer. Det er i den forbindelse vigtigt, at rådgiver sørger for at videregive oplysninger om barnet og det socialfaglige materiale, der foreligger, herunder vurderingsgrundlaget for anbringelsen, eventuelt udkast til handleplanen, afdækning af støtteperson til barnet, støtteperson til forældrene, netværkskort m.m. Se redskabet 'visitationssekema til anbringelse'.
- For at sikre, at matchkonsulenten og rådgiver har det rette fokus på barnets hverdagsliv, bør der afsættes tid til et møde, eventuelt med udgangspunkt i en standarddagsorden, der hjælper og understøtter som en slags huskeseddel. Se forslag til redskabet 'dagsorden til arbejdsmøde og opsamlingsmøde mellem rådgiver og matchkonsulent'.

- På mødet taler matchkonsulent og rådgiver om de eksisterende oplysninger om barnet, så der sikres et fælles fagligt grundlag at matche efter og samarbejde om. På mødet klarlægges, hvad der skal indsamles yderligere information om, hvordan og hvilke fagpersoner der eventuelt skal inddrages i at skaffe viden. Dog vil det være væsentligt, at rådgiver forud for mødet har hørt barn og forældre om deres bud på, hvem der kan bidrage.
- På mødet aftales ansvarsfordelingen mellem matchkonsulent og rådgiver i den kommende matchproces. Lav klare aftaler om, hvem der gør hvad og hvornår. Der skal ligeledes lægges en plan for løbende inddragelse af barn og forældre i den resterende matchproces. Her kan det være godt at se på de personlige og faglige kompetencer, samt fx hvem der har den bedste relation til barnet og til forældrene.

Se bilag 1: Redskaber til inspiration



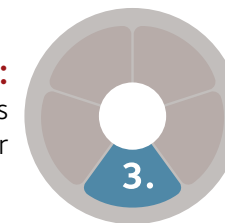
KERNEELEMENT 3:

Indhentning af viden om anbringelsesstedets
børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer

Indhent viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer, med henblik på at vurdere, om anbringelsesstedet kan imødekomme barnets behov og matcher barnets ressourcer og ønsker.

KERNEELEMENT 3:

Indhentning af viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer



Undersøgelser peger på, at det gode match mellem et barn og et anbringelsessted forudsætter et indgående kendskab til anbringelsesstedets kompetencer. For at kunne finde det bedst egnede anbringelsessted til det konkrete barn er det således nødvendigt på systematisk vis at indhente viden om et eller flere potentielle anbringelsessteders kompetencer til at kunne rumme og imødekomme netop det barns behov og ønsker.

Mangelfuld viden om anbringelsesstedet øger risikoen for, at barnet anbringes et sted, hvor der ikke er de nødvendige kompetencer eller rammer til at imødekomme barnets behov, hvilket kan føre til et skift i anbringelsen (Mehlbye, 2014b)¹⁰.

At indhente viden på systematisk vis handler om at sikre sig, at man får undersøgt og spurgt ind til alle væsentlige forudsætninger. Det handler fx om stedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer. Kan stedet møde barnets særlige behov, og har stedet fx øje for, hvor vigtigt en god skolegang er for anbragte børn?

Rådgiver skal også altid have afdækket barnets undervisningsbehov forud for match med anbringelsessted, da der samtidig med valg af anbringelsessted er pligt til at finde et egnet undervisningstilbud til barnet (børn må kun gå 15 dage uden et undervisningstilbud). Rådgiver skal i første omgang vurdere, om det er bedst for barnet eller den unge at forblive i sin nuværende skole. Dette indebærer også hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets behov taler imod dette.

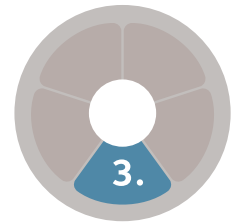
Børn, der er anbragt uden for hjemmet, skal som udgangspunkt gå i den lokale folkeskole. Men hvis rådgiver vurderer, at der skal peges på et specialundervisningstilbud, og der skal udarbejdes en PPV, skal dette gøres af handlekommunen inden anbringelsen. Ligger anbringelsesstedet i en anden kommune, skal det sikres, at den kommune har et undervisningstilbud, der også matcher barnets behov, og handlekommunen skal forud for anbringelsen orientere den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende, om anbringelsen.

Mangelfuld afdækning af match med undervisningstilbud øger risiko for, at barnet ikke får den undervisning, han/hun har brug for og øger risiko for perioder uden undervisningstilbud og læringstab.

10. Mehlbye, Jill. (2014b). *Evaluerings af kommunernes anvendelse af plejefamilier med særlige opgaver – delrapport 4: Udviklingen i kommunernes anvendelse af kommunale og specialiserede plejefamilier i perioden 2012 til 2013*. KORA.

KERNEELEMENT 3:

Indhentning af viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer



Hvordan gribes det konkret an i praksis?

Som kommune kan man danne sig et indtryk af, hvilke ledige pladser til hvilke målgrupper der er på Tilbudsportalen. Det er dog centralt for et godt match, at rådgiver eller matchkonsulent undersøger de mulige anbringelsessteder yderligere for at finde ud af, om de kan være konkret egnede til det enkelte barn og matcher barnets behov. For at anbringelsesstedet (alle typer af anbringelsessteder) kan give et bud på, hvordan de kan matche barnets behov og bidrage relevant til matchprocessen, bør rådgiver sikre, at anbringelsesstedet får en god beskrivelse af barnets behov. Det er fx uddrag af den børnefaglige undersøgelse samt beskrivelse af undervisningsbehov, barnets ønsker til stedet og hverdagsrutiner.

Det er centralt, at rådgiver eller matchkonsulent besøger potentielle anbringelsessteder, hvis de ikke i forvejen kender dem, og tager en grundig dialog med anbringelsesstedet om mulighed for, at barnet kan flytte ind hos dem, inden forældre og børn inddrages. Vær nysgerrig på den børnegruppe, der i forvejen bor på anbringelsesstedet, da det kan have stor betydning for barnets kommende trivsel på stedet. Der kan anvendes forskellige tjeklister, skemaer eller andet skriftligt materiale, som understøtter systematikken i opsamlingen af viden om anbringelsesstedet. Barnet skal ikke besøge anbringelsessteder, før de vil kunne sig ja til barnet, så barnet ikke får et nederlag, hvis anbringelsesstedet ikke siger ja.

Inddrag barnet



- Barnet skal inddrages både forud for afdækningen af mulige anbringelsessteder og løbende. Forud for dialogen med anbringelsesstedet er det, jf. kerneelement 2, væsentligt, hvad der er vigtigt i barnets hverdag og rutiner, fritidsinteresser, skole mv. I processen med afdækning af mulige anbringelsessteder er det centralt at have en løbende dialog med barnet om, hvad der har størst betydning for valget af anbringelsessted. Ofte kan der være begrænsede muligheder for at vælge mellem anbringelsessteder. At inddrage barnet betyder ikke, at barnet eller den unge entydigt skal bestemme. Barnet har aldrig ansvar for valget. Det vigtige er, at deres oplevelser og deres ønsker anerkendes og tages i betragtning. Rådgiver eller matchkonsulent skal samtidig sikre tydelighed over for barnet og fortælle, hvorfor nogle ønsker eventuelt ikke kan opfyldes. Det vil ikke altid være muligt at finde et anbringelsessted, som opfylder alle barnets ønsker.

Inddrag forældrene



- Forældrene skal både inddrages forud for afdækningen af konkrete anbringelsessteder til barnet og løbende i matchprocessen. Det er vigtigt forud for afsøgning af anbringelsessted at kende til forældrenes ønsker og have en dialog med dem om det, kommunen ser som barnets behov, så de oplever, at det tages i betragtning i afdækningen af anbringelsessted. Det kan skabe grobund for, at forældrene allerede i den tidlige del af matchprocessen opnår accept af et kommende anbringelsessted. Hensynet til barnets behov vægter altid tungest, men en løbende dialog med forældrene kan understøtte, at de accepterer at må gå på kompromis med deres ønsker. Det er væsentligt, at der er tydelighed om, på hvilke punkter anbringelsesstedet matcher barnets behov og forældrenes ønsker, og hvilke ønsker der ikke kan opfyldes. Derudover har det betydning, at forældrene mødes anerkendende, i forhold til hvordan de kan være forældre under anbringelsen. Langt de fleste forældre ønsker at spille en positiv rolle for deres børn under anbringelsen.

Opgaver for matchkonsulent og eventuelt rådgiver

- **Indhent baggrundsviden:** Første skridt er at indsamle viden om relevante anbringelsessteder med fokus på målgruppe, børnegruppe og geografisk placering via Tilbudsportalen. Her findes beskrivelser af målgrupper, faglig tilgang, metoder, indsatser, normering og Socialtilsynets vurdering.
- **Egnet undervisningstilbud:** Rådgiver skal undersøge, om der er et egnet undervisningstilbud, i forbindelse med at der findes et anbringelsessted. Der vil være behov for at vægte viden om barnets tidligere skolegang og eventuelt skoleskift, og det skal overvejes, om kommunens PPR skal involveres i at afdække barnets behov for undervisning, hvis det antages, at et barn har brug for specialundervisning og ikke umiddelbart er blevet afdækket. Skal barnet flytte til en anden kommune, skal denne kommune involveres i at finde et undervisningstilbud.
- **Sparring fra fagpersoner:** Matchkonsulenten kan søge viden og sparring fra fagpersoner med kendskab til potentielle anbringelsessteder i relation til det konkrete barn.
- **Forventningsafstemning:** Inden indhentning af oplysninger skal der ske en klar forventningsafstemning mellem rådgiver og matchkonsulent vedrørende barnets behov og den ønskede indsats.
- **Løbende information:** Under søgningen af anbringelsessteder skal der løbende gives information til barnet og forældrene om processen og de nyeste oplysninger om deres ønsker og muligheder.
- **Deling af viden:** Det er vigtigt at dele den indsamlede viden, så anbringelsesstedet kan imødekomme barnets behov i forhold til hverdag, sociale relationer og fritidsinteresser. Se mere om de juridiske rammer vedrørende udveksling af oplysninger i kernelement 4.
- **Brug af guide:** En guide kan støtte matchkonsulenten i at afdække anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og fysiske rammer i relation til barnet. Guiden bør tage udgangspunkt i viden om barnet (se redskabet 'Dialogguide').

- **Analyse af anbringelsessted:** Matchkonsulenten (eventuelt i samarbejde med rådgiver) er ansvarlig for at analysere anbringelsesstedet og beskrive den faglige begrundelse for valget.
- **Besøg af anbringelsesstedet:** Matchkonsulenten skal besøge anbringelsesstedet. Det kan være nyttigt, hvis rådgiver og matchkonsulent besøger stedet sammen, og nogle gange kan det være en fordel at besøge det flere gange.
- **Overvejelse af procesdeling:** Nogle anbringelsessteder har positive erfaringer med, at kommunen deler deres proces for inddragelse af anbringelsesstedet. Dette gør det muligt for anbringelsesstederne at være forberedte og få et klart overblik over forløbet.

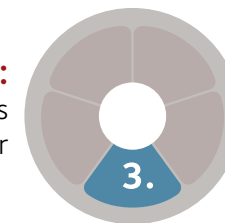
Opmærksomhedspunkt for praksis

Matchkonsulenten skal i indsamling af viden om anbringelsesstedet være særligt opmærksom på:

- Om anbringelsesstedet har de faglige og pædagogiske kompetencer til at rumme og støtte barnet, herunder om det eventuelt er nødvendigt at iværksætte supplerende støtte.
- Om anbringelsesstedet har kompetencer til at varetage samarbejdet med forældrene, herunder håndtere de udfordringer, der måtte være forbundet med samarbejdet.
- Om der ved anbringelsesstedet findes det rette dagtilbud eller undervisningstilbud til barnet.
- Om den aktuelle børne- og ungegruppe på anbringelsesstedet kan risikere at få en negativ indvirkning på barnets udvikling.

KERNEELEMENT 3:

Indhentning af viden om anbringelsesstedets børnesyn, pædagogiske kompetencer og rammer



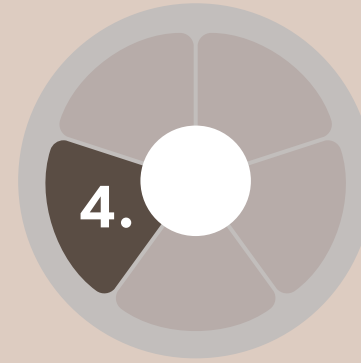
Det ideelle match?

Selv med en systematisk indsamling af viden om anbringelsesstedet vil det ikke altid være muligt at lave det ideelle match, fx i tilfælde hvor udbuddet af anbringelsessteder ikke matcher barnets behov til fulde.

Den grundige indsamling af viden om barnets behov, ønsker og ressourcer samt en fyldestgørende og systematisk viden om anbringelsesstedet øger dog sandsynligheden for det rette match og gør det muligt at:

- Prioritere mellem de vigtigste hensyn for barnet i valg af anbringelsessted.
- Synliggøre over for barn og forældre, på hvilke punkter anbringelsesstedet matcher, og hvilke ønsker der ikke er gået i opfyldelse som et led i forberedelsen.
- Anbringelsesstedet kan tænke kreativt om, hvorvidt det alligevel kan imødekomme nogle af barnets og forældrenes ønsker, når de kender ønskerne.
- Anbringelsesstedet kan støtte barnet og forældrene i de savn og uopfyldte ønsker, der måtte være.

Se bilag 1: Redskaber til inspiration

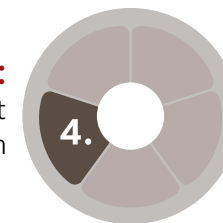


KERNEELEMENT 4:

Samarbejde med anbringelsesstedet
i vurdering af match

Del relevant viden om barn og forældre med det forventede anbringelsessted, så anbringelsesstedet kan tage aktivt stilling til, om stedet kan varetage barnets støttebehov, og om matchet mellem barnet og anbringelsesstedet er godt.

KERNEELEMENT 4: Samarbejde med anbringelsesstedet i vurdering af match



Flere undersøgelser peger på vigtigheden af, at det potentielle anbringelsessted har et godt kendskab til forhold vedrørende barnet og forældrene, så anbringelsesstedet kan bidrage aktivt til at vurdere, om matchet mellem barnet og stedet er det rette.¹¹

Det er derfor væsentligt, at kommunen deler al relevant viden om barnet og dets forældre med det anbringelsessted, som kommunen umiddelbart har vurderet kunne være det ideelle for barnet. Derved kan anbringelsesstedet få en mere aktiv rolle i vurderingen af, om de er det gode match for barnet. Det kan være helt afgørende for, om anbringelsen holder. Mangelfuld vidensdeling vanskeliggør anbringelsesstedets vurdering af, om stedet kan rumme og imødekomme barnets behov, hvilket øger risikoen for sammenbrud.¹²

Samtidig giver grundig information om barnet et godt grundlag for, at kommune og anbringelsessted fra start kan foretage en realistisk vurdering af, hvad anbringelsen kræver af henholdsvis anbringelsesstedet og kommunen, så de er samstemte, og styrker samarbejdsrelationen på sigt. I forhold til deling af viden om forældrene/barnet og familie skal den viden, der deles, have et legitimt formål, det vil fx sige at det skal være nødvendigt for anbringelsesstedets samarbejde med barnets familie til gavn for barnet under anbringelsen. Kan samtykke med forældrene til at dele viden ikke opnås, må informationer i fasen, hvor kommunen afdækker mulige anbringelsessteder, anonymiseres.

11. Narey, Martin and Mark Owers. (2018). *Foster Care in England: A Review for the Department for Education*; Ankestyrelsen. (2018). *Kontinuitet i anbringelser*.

11. Narey, Martin and Mark Owers. (2018). *Foster Care in England: A Review for the Department for Education*.



Hvordan gribes det konkret an i praksis?

Når man har fundet et eller flere mulige anbringelsessteder til et barn, er næste skridt at indgå en mere konkret dialog med anbringelsesstedet. Det betyder, at anbringelsesstedet – hvad enten det er et børne- og ungehjem eller en plejefamilie – har brug for viden om barnet, barnets udfordringer og ressourcer, barnets særlige behov, sygdomsbillede, undervisningsbehov og hverdagsliv. Det kan også være vigtige oplysninger om forventninger til forældresamarbejde. Der er en glidende overgang fra kerneelement 3 til kerneelement 4, da flere af disse oplysninger kan være udvekslet for at indkredse mulige anbringelsessteder, der matcher barnets behov. Når den mere konkrete dialog med anbringelsesstedet indledes, er det vigtigt, at anbringelsesstedet kommer på banen som en konstruktiv medspiller i forhold til kommunens behov for samarbejde om matchet.

Inddrag barnet



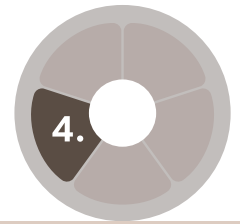
- Det er altid helt centralt, at barnet besøger anbringelsesstedet forud for valg af anbringelsessted – og gerne mere end en gang. Når barnet besøger anbringelsesstedet er det væsentligt, at anbringelsesstedet er nysgerrigt og spørger til barnets fortælling om dets tidligere hverdag, fx hvordan der hidtil er støttet op om trivsel, udvikling og læring i dagtilbud og skole, erfaringer med, hvad der motiverer barnet og eventuelle fremtidsdrømme om uddannelse og job.

Inddrag forældrene



- Rådgiver og/eller matchkonsulent bør gå tidligt i dialog med forældrene og det kommende anbringelsessted om, hvordan forældrene ønsker hjælp og information, eller hvordan praktiske ting skal og kan foregå. Det kan fx være aftaler om kontakt og besøg, hvor ofte anbringelsesstedet giver information til forældre, eller om hvordan der kommunikeres mellem parterne.
- Forældrene kan have brug for hjælp til at acceptere barnets oplevelse og ønsker, herunder ønsker til samvær med forældrene. En støtteperson til forældrene kan understøtte dette i matchprocessen.
- For forældrene giver det ro, at rådgiver har lagt en plan for, hvornår forældrene, efter at anbringelsen er effektueret, kan se barnet igen, og hvordan og hvor samværet skal og kan foregå.





Opgave for matchkonsulent, rådgiver og anbringelsessted

- Rådgiver vil ofte skulle fremsende de relevante akter, men det kan med fordel være matchkonsulenten, der efterfølgende tager dialogen med anbringelsesstedet. Om udveksling af oplysninger, se bilag nr. 1.
- Det er rådgiver og matchkonsulents ansvar at dele både information om barnets problematikker og ressourcer. Begge perspektiver er vigtige, for at anbringelsesstedet kan vurdere matchet, herunder om stedet har kompetencerne til at imødekomme barnets behov, og om der eventuelt er brug for supplerende støtte.
- Matchkonsulent og/eller rådgiver skal overlevere viden om årsagerne til anbringelsen, så anbringelsesstedet kan hjælpe med at bevidne og videreføre barnets livshistorie.
- Rådgiver bør sætte klare og tydelige rammer for samvær, så anbringelsesstedet kender forventningerne hertil, og ikke mindst så forældrene får ro på, i forhold til hvornår de kan se deres barn igen.
- Rådgiver eller matchkonsulent skal så vidt muligt forsøge at opnå samtykke fra forældrene forud for udveksling af oplysninger. Lykkes det ikke at opnå samtykke, kan væsentlige oplysninger alligevel godt udveksles, jf. bilag 1.
- Matchkonsulent og rådgiver skal i fællesskab redegøre for den faglige beslutning om, hvilket anbringelsessted der imødekommer barnets behov bedst, samt hvordan barnet er inddraget i processen. Rådgiver er forpligtet til at dokumentere i sagen, men et parløb om vurdering og begrundelse fungerer ofte godt.
- Efter matchkonsulent og/eller rådgiver har delt det skriftlige materiale, indkalder matchkonsulent til et møde med anbringelsesstedet, hvor anbringelsesstedet kan bidrage aktivt til at vurdere, om matchet mellem barnet og stedet er det rette, og hvor det skriftlige materiale drøftes i fællesskab.

Udveksling af oplysninger

Det er altid det bedste at forsøge at opnå forældrenes samtykke til udveksling af oplysninger, men giver forældrene ikke samtykke, er det stadig muligt at udveksle oplysninger. Kan samtykke ikke opnås, og er kommunen i søgefasen efter et anbringelsessted og sender oplysninger ud til flere steder på en gang, bør oplysningerne anonymiseres.

I forbindelse med valg af anbringelsessted kan udvekslingen af oplysninger mellem kommunen og et potentielt anbringelsessted ske med hjemmel i databeskyttelsesloven og barnets lov, § 52, hvis det er sagligt, nødvendigt og relevant som led i kommunens arbejde med at vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets behov.

Når kommunen videregiver relevante dele af barnets plan, ungeplanen eller en helhedsorienteret plan til anbringelsesstedet, vil det medføre, at konkrete oplysninger om rent private forhold vedrørende barnet vil blive undergivet databehandling. Dette er derfor omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

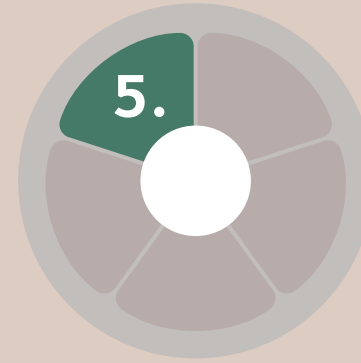
De oplysninger, som kommunen videregiver til anbringelsesstedet, må aldrig omfatte mere, end hvad der i det konkrete tilfælde må anses for nødvendigt til brug for anbringelsesstedets indsats over for barnet. Der vil derfor skulle foretages en konkret vurdering af oplysningerne i de dokumenter, der sendes, så det kun er de oplysninger, som i det konkrete tilfælde kan anses for relevante og nødvendige i forhold til den konkrete indsats, der skal ydes til barnet.

For en grundig gennemgang af de juridiske bestemmelser, der regulerer udveksling af oplysninger, se bilag nr. 3, der er udarbejdet af Social-, Bolig- og Ældreministeriet. Ovenstående er alene et uddrag.

Hvilken viden?

Matchkonsulenten og rådgiver skal gå i dialog med anbringelsesstedet og dele relevant viden både skriftligt og mundtligt om barnet og forældrene, der tjener et legitimt og fagligt formål, fx viden om:

- Barnets **støttebehov og helbredsforhold**.
- Behov i forbindelse med **undervisning/skolegang** samt skolehistorik og støttebehov.
- Behov for **dagtilbud og fritidstilbud**.
- De **små og større ting, vaner og hverdagsrutiner**, som barnet og forældrene finder vigtige for barnets trivsel og hverdag.
- **Årsagen til anbringelsen** eller et eventuelt skift i anbringelsen.
- **Forældrenes forventninger** til anbringelsen og samarbejdet.
- Opmærksomheder i forbindelse med **forældresamarbejdet**.
- Niveauet og rammerne for **samvær** mellem barn og forældre.

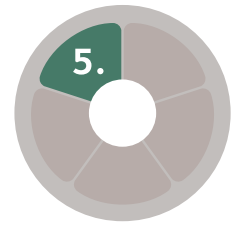


KERNEELEMENT 5:

Forberedelse af barn og forældre på skiftet

Forbered barn og forældre grundigt på skiftet, så de føler sig informerede, trygge og forberedte på, hvad der skal ske.

KERNEELEMENT 5:
Forberedelse af barn og forældre på skiftet



I processen omkring en anbringelse kan forberedelse og involvering af både barn eller ung og forældre være lige så vigtig som selve beslutningen om, hvor barnet skal bo.¹³

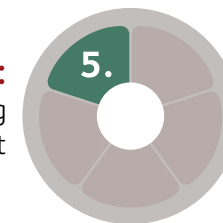
Forberedelsen er afgørende, fordi skiftet og dét, at barnet skal bo og have sin hverdag et andet sted, kan være voldsomt for både barn og forældre, som ikke nødvendigvis ved, hvad det indebærer. Der kan være mange ubesvarede spørgsmål hos barnet og forældrene forud for anbringelsen og forestillinger om, hvad der kommer til at ske. Derfor er det vigtigt at klæde barn og forældre grundigt på, så de føler sig informerede, trygge og forberedte på det, der skal ske.

Både børn og forældre kan drage fordel af at have en støtteperson gennem hele matchprocessen. Støttepersonen kan fungere som en tryghedsskaber og være en hjælp til at navigere i processen og styrke deres rolle og stemme undervejs.

Barnet vil ofte være påvirket af forældrenes tilstand, og involveringen og samarbejdet med forældrene har derfor stor betydning for barnets oplevelse af skiftet.



13. Narey, Martin and Mark Owers. (2018). *Foster Care in England: A Review for the Department for Education*.



Hvordan gribes det konkret an i praksis?

Inddrag barnet

- Barnet og forældrene kan vises billeder af, hvordan fx værelset ser ud, andre dele af stedet, fællesrum, billeder af dyr, hvis stedet har det, børnehaven, skolegården, den lokale svømmehal eller legeplads som en del af forberedelsen.
- Rådgiver og/eller matchkonsulent tilrettelægger forberedelsen sådan, at barnet forberedes på, hvad der helt konkret skal ske og hvorfor. Der skal gives plads til, at barnet kan komme med sine bekymringer og ubesvarede spørgsmål. Rammer for det skabes af rådgiver og matchkonsulent. Det skal være gennemsigtigt, hvilke af deres forventninger og ønsker anbringelsesstedet kan leve op til, og hvad og hvorfor der er dele, der ikke kan imødekommes. Barnet skal informeres om muligheder undervisning og skolegang samt fritidsinteresser.
- Sammen med matchkonsulent eller rådgiver kan man køre forbi anbringelsesstedet (erne), så barnet kan se stederne udefra, inden anbringelsesstedet besøges.
- Det kan også være, at barnet kan få lov til/og har lyst til at overnatte det nye sted en gang eller to, inden barnet flytter ind, som en langsom indslusning.
- Ved skoleskift er det væsentligt for barnet at kunne besøge det nye skole-/undervisningstilbud.
- Det er centralt at involvere barnet eller den unge i, hvordan de kan blive modtaget i det nye dagtilbud eller den nye klasse. Hvilken start drømmer barnet om? Hvad ønsker barnet eller den unge, at klassen får at vide, og hvad skal ikke deles? Besøg i klassen.
- En måde at sikre forberedelsen kan også være i det skriftlige materiale, fx via bevidningsbreve, barnets bog eller børnebrev, som kan videregives til anbringelsesstedet.
- De fleste børn har et ønske om at besøge anbringelsesstedet mere end én gang, inden de skal flytte ind.

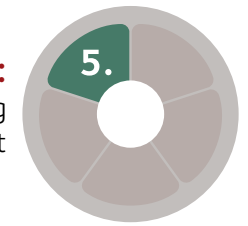
Inddrag forældre

- Rådgiver har typisk ansvaret for at sikre klarhed over niveauet og rammerne for samvær med forældre og netværk. Både rådgiver og matchkonsulent tilrettelægger sammen forberedelsen og gør sig de pædagogiske overvejelser i forhold til at formidle det, så det for barn og forældre står helt klart, hvordan samværet bliver, når barnet er flyttet, jf. redskabet 'inddragelsesmodellen før, under og efter'.
- Det er vigtigt at skabe et rum for forældrenes spørgsmål og bekymringer i forhold til anbringelsesstedet, og at de får mulighed for at stille spørgsmål i forhold til anbringelsesstedet.
- Rådgiver og/eller matchkonsulent kan med fordel øge bevidstheden om følgende forhold i matchforløbet, som evalueringen har vist er centrale for forældrene:
 - *Tilgængelighed i matchforløbet.*
 - *Tilbud om støtteperson.*
 - *At ære opmærksom på tidligere erfaringer med kommunen.*
 - *At blive mødt med medfølelse og empati.*
- Både barn og forældre skal altid som udgangspunkt besøge anbringelsesstedet forud for anbringelsen enten sammen eller hver for sig afhængigt af den konkrete sag. Det er dog væsentligt, at anbringelsesstedet har sagt ja til barnet, inden barnet besøger anbringelsesstedet, så barnet ikke kan blive afvist.
- Besøget på anbringelsesstedet kan være sammen med både rådgiver og/eller matchkonsulent og eventuelle støttepersoner til barnet og forældrene. Det er vigtigt, at det er tydeligt, hvem der har ansvaret for at arrangere besøget, jf. det indledende møde, hvor samarbejdet mellem matchkonsulent og rådgiver fastlægges.



KERNEELEMENT 5:

Forberedelse af barn og
forældre på skiftet



Opgaver for anbringelsessted (understøttet af rådgiver og/eller matchkonsulent)

- For at forberede skiftet og sikre en glidende overgang til det nye anbringelsessted er det afgørende, at forældre og anbringelsesstedet etablerer en klar struktur for gensidig information og kommunikation fra starten af anbringelsen. Det er ofte muligt at inddrage kommunen, som har det overordnede ansvar for anbringelsen i forhold til forældrene. Dette kan omfatte aftaler om kontakt og besøg, hvor ofte anbringelsesstedet informerer forældrene om barnets hverdag, samt hvordan kommunikationen mellem parterne foregår.
- Barnet skal have mulighed for at stille spørgsmål til anbringelsesstedet under besøget på anbringelsesstedet, fx i forhold til dagligdagsrutiner og husregler.

Se bilag 1: Redskaber til inspiration

Matchprocessen slutter

Matchprocessen slutter, når barnet er flyttet ind på anbringelsesstedet, og der har været opfølgning på anbringelsen fra kommunens side. Det er derfor vigtigt, at matchkonsulent og rådgiver, der skal føre det personrettede tilsyn, jf. § 156 i barnets lov, mindst to gange årligt, aftaler, hvornår næste tilsyn bedst ligger af hensyn til barnet.

Anbringelsesstedets beliggenhedskommune har også en tilsynsforpligtigelse, jf. § 9 i barnets lov. De skal føre tilsyn med alle børn, der opholder sig i kommunen.

Det er vigtigt, at kommunen følger op på, at undervisnings-tilbuddet også matcher barnet. Her kan der fx følges op på samarbejdsrelationen mellem anbringelsessted og skole samt på, om barnet rent faktisk møder frem i sit undervisningstilbud. Vejledning til Aula kan understøtte kommunikation mellem barnets børne- og ungehjem og skolen.

[Læs mere på aulainfo.dk](https://aulainfo.dk)

Kommunerne, der har arbejdet med modellen, har arbejdet med en opfølgning senest ca. tre uger efter anbringelsen. Det er dog ikke et krav ifølge loven, men vurderes i forhold til matchmodellen rimeligt i forhold til at afslutte et godt match. Opfølgningen kan i dette tilfælde udføres af både matchkonsulent og/eller rådgiver.

Referencer til inspiration

[Anbefalinger om samarbejde og støtte til forældre med børn i anbringelse, 2024, Social- og Boligstyrelsen](#)

[Anbefalinger om skånsomme skift i anbringelsen, 2024, Social- og Boligstyrelsen](#)

[Beslutninger i et barns hverdag under en anbringelse, 2023, Ankestyrelsen](#)





Bilag

Bilag 1: Redskaber til inspiration

Udvælgelsen af redskaberne er baseret på erfaringer fra praksis

Redskaberne, der præsenteres her, er anvendt i projektet, og erfaringerne viser, at de har understøttet arbejdet med kernelementerne i praksis. Nogle af redskaberne har vist sig særligt brugbare i forhold til at fremme matchprocessen og det gode match, mens andre er blevet brugt i mindre omfang og tjener som inspiration for videre udvikling.

Redskaberne er blevet udviklet i tæt samarbejde med projektkommunerne og Birgitte Schjær Jensen, som har bidraget med kompetenceudvikling inden for rammerne af projektet. Samlingen her er ikke udtømmende, men skal ses som inspiration.

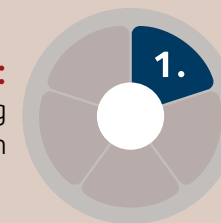
Eksempler på redskaber inkluderer interviewguides, samtale-skabeloner og svarskemaer. Redskaberne er kendetegnet ved følgende:

- De sikrer en systematisk tilgang til matchprocessen og herunder vurderingen af det rette match mellem barn og anbringelsessted.
- De fremmer dialog og refleksion blandt involverede parter, herunder børn, unge og deres familier samt rådgiver og matchkonsulent.
- De støtter en løbende evaluering og justering af matchprocessen, så den tilpasses det enkelte barns behov.

Målgruppen

Målgruppen for disse redskaber er børne- og ungerådgivere, familieplejekonsulenter og matchkonsulenter samt ledere inden for både myndigheds- og udførerområdet, der ønsker at skabe større systematik i deres matchpraksis. Redskaberne kan også være til inspiration for andre fagområder, der arbejder med lignende udfordringer.





Bilag 1: Redskaber til inspiration

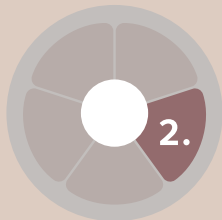
Redskaber, der understøtter modellen

Hvad er redskabet?	Hvad understøtter det?	Hvor er det?
Overblik over matchprocessen – en samarbejdsprocedure	Redskabet understøtter, at matchning foregår i et relevant tværfagligt samarbejde og i et helhedsorienteret perspektiv i kommunen. "Hovedvejen" fungerer desuden som ledelsesmæssigt styringsdokument.	Læs mere her >
Samarbejde mellem skoleforvaltning (PPR) og myndighed i anbringelser – en manual	Redskabet understøtter det skolerelaterede tværprofessionelle perspektiv.	Læs mere her >
Organisering omkring Visitationsudvalget – en procedure	Redskabet understøtter et tværprofessionelt blik på anbringelsesgrundlag og anbringelsesform. Desuden understøtter det gode samarbejde i matchprocessen, da instruksen beskriver organiseringen i det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde.	Læs mere her >
Visitationsmødet – en procedure	Redskabet understøtter at sikre et tværprofessionelt blik på anbringelsesgrundlag og anbringelsesform. Desuden understøtter redskabet det gode samarbejde i Visitationen, da instruksen præcis beskriver, hvem der gør hvad.	Læs mere her >
Møde om tværfagligt kvalificeret besltningsgrundlag for anbringelsesform – dagsorden samt procedure	Redskabet understøtter at sikre et tværprofessionelt blik på anbringelsesform. De tværprofessionelle perspektiver drøftes på et særskilt møde.	Læs mere her >

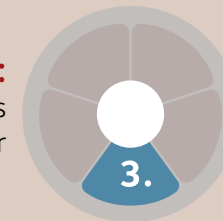
Redskaber, der understøtter modellen

KERNEELEMENT 2:

Systematisk indsamling af viden om barnets hverdagsliv, herunder sociale relationer, skoleforhold og fritidsinteresser



Hvad er redskabet?	Hvad understøtter det?	Hvor er det?
Skema til oprettelse af matchningssag ved anbringelse	Redskabet understøtter at sikre overlevering af viden om barnet samt praktiske forhold til anbringelsessted.	Læs mere her >
Information til brug for kommende matchproces – et visitationsskema til matchteamet	Redskabet understøtter at sikre, at overvejelserne fra beslutningen om anbringelse også bliver taget med videre i forhold til at afdække et konkret anbringelsessted. Det sikrer en systematik og et fagligt fokus mellem fagpersoner, så det bliver tydeligt, hvilken viden der er om barnet, og som der eventuelt skal suppleres og samarbejdes om.	Læs mere her >
Arbejds møde og opsamlings møde mellem rådgiver og matchkonsulent – en dagsorden	Redskabet understøtter en systematisk og god forberedelse og fagligt fokus og samarbejde.	Læs mere her >
Fælles faglig tilgang til inddragelse af barn og forældre – en manual	I redskabet fremgår den fælles faglige tilgang med fokus og retningslinjer for det tværfaglige samarbejde om inddragelsen af barn og forældre. Dialogguiden understøtter afdækningen af barnets viden om barnets personlige interesser og hverdagsliv.	Læs mere her >
Brochure om den dialogbaserede samtale – visuelt overblik til børn og forældre	Redskabet er med til at forberede barnet til en samtale om et (nyt) anbringelsessted.	Læs mere her >
Inspiration til spørgsmål, som kan stilles i dialogen med barnet i forbindelse med match til anbringelse – en dialogguide	Redskabet understøtter systematisk indsamling af viden og inddragelse af barnet mellem fagpersoner sådan, at der er et fælles fagligt grundlag at matche efter.	Læs mere her >



Bilag 1: Redskaber til inspiration

Redskaber, der understøtter modellen

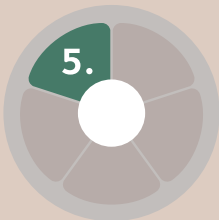
Hvad er redskabet?	Hvad understøtter det?	Hvor er det?
Tematikker, som drøftes ved 'forbesøg' hos godkendte plejefamilier	Redskabet understøtter at få et nærmere kendskab til og en vurdering af allerede godkendte plejefamiliers kompetencer, ressourcer, rammer samt deres børnesyn.	Læs mere her >
Tematikker, som drøftes ved 'forbesøg' hos godkendte børne- og ungehjem	Redskabet understøtter at få et nærmere kendskab til og en vurdering af allerede godkendte plejefamiliers kompetencer, ressourcer, rammer samt deres børnesyn.	Læs mere her >
Afdækning af anbringelsessteders kompetencer og rammer – en dialogguide	Redskabet understøtter kerneelement 3 med fokus på afdækning af anbringelsesstedets kompetencer og rammer og kerneelement 4 i inddragelse af kommende anbringelsessteder i vurdering af match til det konkrete barn på en relevant og god måde.	Læs mere her >



Bilag 1: Redskaber til inspiration

Redskaber, der understøtter modellen

Hvad er redskabet?	Hvad understøtter det?	Hvor er det?
(Be-)handlingsplan – anbringelsesstedets beskrivelse af, hvordan de vil imødekomme barnets ønsker og behov	Redskabet sikrer en systematisk gennemgang af barnets ønsker og behov samt en beskrivelse af, hvordan anbringelsesstedet vil imødekomme dette.	Læs mere her >
Tematisk analyse af det konkrete match	Redskabet giver et visuelt og tematisk overblik over, hvilke temaer der er relevante, når der skal laves en analyse af det rette match mellem barn og anbringelsessted.	Læs mere her >



Bilag 1: Redskaber til inspiration

Redskaber, der understøtter modellen

Hvad er redskabet?	Hvad understøtter det?	Hvor er det?
Inddragelsesmodel 'før, under og efter'	Den systematiske tilgang skal besvare følgende spørgsmål i forhold til barnet: hvorfor, hvor og hvordan, og hvad betyder noget for mig (barnet), og hvilken indflydelse har barnet på beslutninger i matchningsforløbet. På den måde understøttes inddragelsesarbejdet, så det foregår på en transparent måde og i børnehøjde. Den understøtter systematisk og reel inddragelse af børn.	Læs mere her >
Overblik over matchprocessen til forældre – et postkort	Redskabet har til formål at sikre rettidig og relevant information til forældre i forbindelse med matchprocessen. Postkortet er udformet som en tegning, så processen formidles på en nem og overskuelig måde. Postkortet understøtter inddragelse af forældre i matchning til anbringelse.	Læs mere her >
Bevidningsbrev – en skabelon til børn og unge	Redskabet understøtter inddragelse af børn i matchningsforløb, også efter at anbringelsen er sat i værk, og kan indgå som en del af opfølgningen på, om anbringelsen fungerer for barnet. Brevet skal ses som starten på at fortælle barnet om den del af sin livshistorie.	Læs mere her >
Samtale med forældre og anbringelsessted om indflytningen	Redskabet kan understøtte rådgivers og matchkonsulents forberedelse og struktur for et møde, der skal afholdes med forældrene for at evaluere på barnets indflytning på anbringelsesstedet.	Læs mere her >
Samtale med barnet om indflytningen	Redskabet kan understøtte forberedelsen og selve den inddragende samtale med barnet om deres oplevelser i forbindelse med at flytte ind på anbringelsesstedet. Det kan fremme en dialog om de spørgsmål, barnet måtte have i forbindelse med skift mellem hjem og anbringelsessted.	Læs mere her >

Bilag 2: Centrale paragraffer i forhold til matchmodellen

Barnets lov af 3. juni 2023

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/202223L00093>

Afgørelse om anbringelse

§ 46: "Kommunalbestyrelsen kan med samtykke fra forældre- myndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet på et anbringelsessted (...) Afgørelsen skal angive formålet med anbringelsen og den forventede varighed."

Stk. 3: "Der kan kun træffes afgørelse efter stk. 1 efter gennem- førelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. § 20 i denne lov, eller en ungefaglig undersøgelse, jf. § 31 i lov om bekæmpelse af ungdoms- kriminalitet."

Match mellem barn og anbringelsessted og skole-/ undervisningstilbud

§ 52: "Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med barnets plan, jf. § 91 i denne lov, ungeplanen, jf. § 108 i denne lov (...)"

Stk. 2: "Kommunalbestyrelsen **skal vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov** (...) Kommunalbestyrelsen skal endvidere lægge vægt på hensynet til barnets eller den unges skolegang, herunder hensynet til at undgå skoleskift, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov taler imod dette."

Stk. 4: "Samtidig med valg af anbringelsessted skal kommunal- bestyrelsen tage stilling til barnets eller den unges skolegang."

Et tidssvarende børnesyn og inddragelse af børnene

§ 2, stk. 2: "Hjælp og støtte efter denne lov skal ydes med afsæt i barnets eller den unges perspektiv, ressourcer og behov (...)"

§ 5, stk. 2: "Børn og unge med behov for særlig støtte, herunder børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, har **ret**

til indflydelse på de forhold, som vedrører dem".

§ 5, stk. 3: "Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal tilvejebringes og inddrages **løbende ved samtaler og anden direkte kontakt**, inden der træffes beslutninger eller afgørelser efter loven om barnets eller den unges forhold (...)"

§ 8, stk. 1: "Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge sags- behandlingen således, at barnet eller den unge har mulighed for at **medvirke aktivt i forløbet på lige fod med forældrene**, jf. § 5, stk. 2 og 3."

§ 53: "Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden en anbringelse hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan udpeges til at **være dennes støtteperson under anbringelsen**, jf. dog" § 54.

§ 54: Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden en anbringelse på et børne- og ungehjem mv., jf. § 43, stk. 1, nr. 5-7, hjælpe barnet eller den unge med at finde en støtteperson efter § 53 eller en familie i barnets eller den unges familie eller netværk, som kan **udpeges til at være dennes venskabsfamilie** under anbringelse.

Inddragelse af forældrene

§ 8, stk. 3: "Kommunalbestyrelsen skal i alle sager i relevant omfang overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af barnets eller den unges **familie og netværk**." (barnets lov).

§ 75: Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at tilbyde forældremyndighedsindehaveren en **støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet** (...)" (barnets lov).

§ 77: Når kommunalbestyrelsen iværksætter støtte efter §§ 75 eller 76, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene. (Altid ved anbringelse uden samtykke). **Samvær og kontakt beskrives i kapitel 22 i barnets lov (§§ 103-107).**

For uddrag om matchprocessen, der beskrives i "Vejledning om anbringelse", læs mere her.

Bilag 3: Udveksling af oplysninger i forbindelse med en anbringelse

Som kommune kan I finde lovgrundlaget for at udveksle oplysninger i forbindelse med en anbringelse ved at læse Social-, Bolig- og Ældreministeriets redegørelse. Her får I overblik over, hvornår kommunen kan dele oplysninger om barnet, de nærmeste pårørende eller forældrene med fagpersoner eller anbringelsesstedet som led i anbringelsen.

[Læs mere her](#)



Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

Marts 2025